

y.m. kauppa lähimmässä tulevaisuudessa siirrettäisiin Rautatien torille. Asiaa esiteltäessä valtuusto puolestaan päätti¹⁾, että metsäntuotteiden, karjanrehun ja elävien eläinten kauppa heti sekä puuastiat, yksinkertaisen huonekalujen y.m. kotimaisten käsiteollisuustuotteiden kauppa, joka voimassa olevan elinkeinolain mukaan oli sallittu kaupungin toreilla, lähimmässä tulevaisuudessa oli siirrettävä mainitulle torille sekä että tätä koskeva päätös oli alistettava läänin kuvernöörin tutkittavaksi ja vahvistettavaksi.

Myöhemmin ilmoitettiin²⁾ kuvernöörin vahvistaneen kaupunginvaltuuston asiasta tekemän päätöksen.

Tukinuittoa Vantaanjoessa koskeva kielto. Terveystaloutautakunnan esityksen ryhtymisestä toimenpiteisiin, jotta kuorimattomien tukkien uittaminen Vantaanjoessa kiellettäisiin, kaupunginvaltuusto lähetti³⁾ rahatoimikamariin. Kamari ei kuitenkaan antanut asiasta lausuntoa kertomusvuoden kuluessa.

3. Kaupungin omistamien talojen ja rakennusten käyttämistä määrättyihin tarkoituksiin sekä sellaisten rakennusten teettämistä ja kunnossapitoa koskevat kysymykset.

Tavarasuojain rakentaminen Eteläsatamaan. Sen jälkeen kun laivanpäällikköyhdistys antamassaan lausunnossa oli esittänyt joitakin muistutuksia rahatoimikamarin vuonna 1886 vireille panemaa ehdotusta vastaan, joka koski uuden tavarasuojan rakentamista Eteläsatamaan keisarillisen linnan edustalla olevalle laiturinhaaralle⁴⁾, kaupunginvaltuusto vuonna 1887 palautti⁵⁾ asian kamariin edelleen valmisteltavaksi.

Kauppahallin rakentaminen. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1886 antanut⁶⁾ rahatoimikamarille tehtäväksi ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin kauppahallin rakentamiseksi Läntiselle rantakadulle. Sen jälkeen kun kamarin asettama valiokunta tutkittuaan tulevan kauppahallin perustuksen oli huomauttanut, että kiinteä pohja rakennuspaikaksi määrätyn alueen pohjoisosassa oli epäedullisella tavalla viettävä, ja sen tähden ehdottanut rakennuksen siirtämistä etelämmäksi, niin että sen keskiosa tulisi suoraan Pohj. Makasiinikatua vastaan, kamari vuonna 1887 antoi valtuustolle kustannusarvion⁷⁾, jota laadittaessa oli otettu huomioon mainittu rakennuksen sijoituksen muutos ja joka päättyi 181,400 markkaan, epäsuotuisessa tapauksessa 191,800 markkaan eli määrään, joka oli 21,400 markkaa tai enintään 31,800 markkaa lisättyjen kaupunginvaltuutettujen tähän tarkoitukseen myöntämää määrärahaa suurempi.

Valtuusto lähetti⁸⁾ sen jälkeen asian sitä aikaisemmin valmistelleeseen valiokuntaan⁹⁾. Annettuaan uudestaan tutkia uuden rakennuspaikan pohjan tämä mietinnössään⁷⁾ toi esiin, että rakennuksen sijoitusta ei ollut pakko muuttaa, jos hallin perusmuuri rakennettiin erikoisesti valmistetulle kolmen jalan vahvuiselle betonipohjalle. Valiokunnan laatima koko rakennuksen kustannusarvio päättyi 172,352: 29 markkaan nousten 12,352: 29

¹⁾ Valt. pöytäk. 1 p. maalisk. 6 §. — ²⁾ S:n 7 p. kesäk. 12 §. — ³⁾ S:n 8 p. marrask. 10 §. — ⁴⁾ Ks. s. 133. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 15 p. helmik. 21 §. — ⁶⁾ Ks. s. 135. — ⁷⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 33. — ⁸⁾ Valt. pöytäk. 21 p. kesäk. 20 §. — ⁹⁾ Ks. s. 70.

markkaa yli tarkoitukseen myönnetyn määrärahan. Kun tämä määrä ei ollut niin suuri, että se olisi vaatinut lisättyjen kaupunginvaltuutettujen päätöksen muuttamista, ja kun voitiin olettaa, että työn suorittaminen urakalla tulisi halvemmaksi kuin kustannusarvio osoitti, valiokunta ehdotti, että valtuusto kehoittaisi rahatoimikamaria viipymättä ryhtymään toimenpiteisiin kauppahallin rakentamiseksi sille määrätylle Läntisen rantakadun paikalle, ja tällöin perustustyötä tehtäessä menettelemään edellä mainitulla tavalla.

Valiokunnan mietintöä esiteltäessä varsinaiset kaupunginvaltuutetut kuitenkin päättivät¹⁾ lykätä asian lisättyjen kaupunginvaltuutettujen käsiteltäväksi. Nämä hyväksyivät²⁾ sen jälkeen valiokunnan ehdotuksen sellaisenaan, mutta eivät pitäneet tarpeellisenä myöntää rakennusta varten lisämäärärahoja, koska työn suorittaminen urakalla mahdollisesti saattoi jonkin verran vähentää arvioituja kustannuksia.

Talon rakentaminen palolaitokselle. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1886 lähettänyt³⁾ palotoimikunnan esityksen palolaitoksen talon rakentamisesta eteläisen palotornin tontille rahatoimikamariin. Sen jälkeen kun kamari vuonna 1887 antamassaan lausunnossa oli ehdottanut, että valtuusto antaisi palotoimikunnalle tehtäväksi viipymättä antaa laatia ehdotetun rakennuksen piirustukset ja yksityiskohtaisen kustannusarvion, tällöin ottaen huomioon eräitä kamarin luonnospiirustuksia vastaan esittämiä huomautuksia, sekä kehoittanut kamaria aikanaan tekemään valtuustolle ehdotuksen rakennusyritystä varten tarvittavien varojen lainaamistavasta, valtuusto palautti⁴⁾ asian toimikuntaan kamarin ehdottamassa tarkoituksessa. Toimikunta esitti sen jälkeen kamarille arkkitehti C. Th. Höijerin laatimat ehdotetun palolaitoksen talon piirustukset 294,000 markkaan päätyvine kustannusarvioineen, mistä määrästä 3,000 markkaa oli heti maksettava mainitulle arkkitehdille piirustuspalkkioksi. Esiteltäessä asiaa lisätyille kaupunginvaltuutetuille nämä kuitenkin päättivät⁵⁾ lähettää asian sen koko laajuudessa valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Gripenberg ja Asp sekä pankinjohtaja G. R. A. Charpentier, liikennetirehtöörinä pulainen H. C. G. A. Standertskjöld ja filosofianmaisteri M. A. Wænerberg, minkä ohessa arkkitehti Höijerille oli valtuuston käyttövaroista maksettava edellä mainitun suuruinen palkkio. Kun arkkitehti Höijer sen jälkeen oli valiokunnan toimeksiannosta laatinut kyseiseen tarkoitukseen aiotun, mittasuhteiltaan jonkin verran supistetun talon luonnospiirustukset, joiden mukaan kustannukset arvioitiin 205,000 markaksi, valiokunta pyysi palotoimikunnalta lausuntoa näistä piirustuksista, mutta toimikunta ei sitä antanut kertomusvuoden kuluessa.

Oman talon rakennuttaminen reaalikoululle. Sitten kun oli virinnyt kysymys reaalikoulun uudestijärjestelystä⁶⁾, kaupunginvaltuusto asiaa käsittelemään asetetun valiokunnan⁶⁾ ehdotuksesta päätti⁷⁾ siirtää mainitun oppilaitoksen rakennuskysymyksen⁸⁾ käsittelyn, kunnes valtuusto oli tehnyt koulun järjestelyä koskevan päätöksensä.

Vaivaistalon laajentaminen ja työlaitoksen rakentaminen. Vaivaishoitohallituksen esityksen lisärakennuksen rakennuttamisesta kaupungin työ- ja vaivaistaloon kaupunginvaltuusto ensin lähetti⁹⁾ valiokuntaan, johon

¹⁾ Valt. pöytäk. 6 p. jouluk. 10 §. — ²⁾ Lis. valt. pöytäk. 13 p. jouluk. 1 §. — ³⁾ Ks. s. 135. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 15 p. helmik. 17 §. — ⁵⁾ Lis. valt. pöytäk. 11 p. lokak. 1 §. — ⁶⁾ Ks. s. 168. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 6 p. jouluk. 18 §. — ⁸⁾ Ks. s. 70. — ⁹⁾ Valt.pöytäk. 15 p. helmik. 11 §.

kuulivat vtt Fellman, Gripenberg, Lindholm ja Bengelsdorff sekä työ- ja vaivaistalon tarkastaja C. E. Degerholm. Samaan valiokuntaan lähetettiin sen ohessa viimeksi mainitun antama kertomus hänen rahatoimikamarin toimeksiannosta Tukholmaan, Gööteporiin ja Kristianiaan tekemästään matkasta, jonka tarkoituksena oli tutustuminen sikäläisiin työlaitoksiin, ynnä ehdotus miesten työlaitoksen perustamisesta Helsinkiin.

Sen jälkeen antamassaan mietinnössä¹⁾ valiokunta pääkohdittain yhtyi molempiin tehtyihin ehdotuksiin ja esitti jäsenensä vtn Gripenbergin laatimat rakennustöiden luonnospiirustukset likimääräisine kustannusarvioineen. Vaivaistaloon olisi rakennettava uusi miesten rakennus ja lastenkoti, itäinen siipirakennus ja talousrakennus rakennettava uudestaan, minkä lisäksi eräs ulkokuone olisi siirrettävä ja laajennettava. Näiden lisä- ja muutusrakennustöiden jälkeen vaivaistalo voisi ottaa vastaan n. 30 % enemmän hoidokkeja kuin ennen. Edellä mainittujen töiden kustannukset oli arvioitu 51,000 markaksi, mistä 35,000 markkaa uudisrakennusta varten. — Ehdotetun työlaitoksen suhteen valiokunta tehosti sitä, ettei kunta ollut velvollinen pitämään huolta siitä, että sen jäsenillä aina oli riittävästi työansiota, ja katsoi, ettei voitu kyllin tarmokkaasti teroittaa sitä, ettei yksityisellä voimassa olevan lain mukaan ollut oikeutta vaatia yhteiskunnalta työtä. Kiistämätöntä oli kuitenkin, että sekä siiveelliseltä että taloudelliselta kannalta oli kunnan oman edun mukaista huolehtia siitä, että sen alueella niin suuressa määrin kuin mahdollista torjuttiin hätää ja puutetta, joiden seurauksia olivat kurjuus ja rikokset. Kokemus osoitti, että vähävaraiset henkilöt kaikista varokeinoista huolimatta helposti joutua todelliseen hätään, ja vaivaishoitolaki myönsi kunnalle oikeuden auttaa muitakin hätään joutuneita kuin niitä, jotka alaikäisyyden, mielisairauden, raajarikkoisuuden tai vanhuuden perusteella lähinnä olivat kunnan huollon varassa. Paremmin kuin tilapäisillä raha-avustuksilla kunnan apu voitiin antaa hankkimalla hätään joutuneille työtä laitoksessa. Tähän tuli lisäksi, että henkilöt, jotka juoppoudella, laiskuudella tai välinpitämättömyydellä olivat saattaneet perheensä sellaiseen hätään, että vaivaishoidon oli ollut pakko auttaa niitä, ja jotka siten olivat joutuneet vaivaishoidon isäntävallan alaisiksi, tekemällä työtä työlaitoksessa voivat korvata kaupungille omaistensa saaman vaivaishoidon. Ehdotettu laitos olisi sen tähden järjestettävä vaivaishoitohallituksen alaiseksi ja rakennettava niin lähelle vaivaistaloa, että kummallekin laitokselle voitiin järjestää yhteinen talous; sopivin paikka olisi vaivaistalon alueen lounaisosa. Tarkoitusta varten olisi rakennettava päärakennus, päällysmiehen asunto, paja ynnä vaja, makki-rakennus sekä n. 220 syltä pitkä ja 12 jalkaa korkea aitaus laitoksen ympärille. Näiden rakennustöiden kustannusarvio päättyi 61,000 markkaan, mistä 50,000 markkaa tuli päärakennuksen osalle. Kalustoa varten tarvittiin laadittujen laskelmien mukaan 8,200 markkaa ja vaatetusta varten 5,360 markkaa. Työlaitoksen perustamiskustannukset arvioitiin siten yhteensä 74,560 markaksi. Vuotuiset käyttökustannukset valiokunta arvioi seuraavasti:

Palkanlisäystä työ- ja vaivaistalon tarkastajalle ..... Smk 1,500:—
S:n sikäläiselle saarnaajalle ..... » 400:—

¹⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 28.

Yksi katsastusmies (paitsi asuntoa, polttopuita ja valoa) ... Smk 1,200: —	
Kaksi vahtimestaria (paitsi asuntoa, polttopuita ja valoa) .	» 1,440: —
Polttopuut ja valo	» 1,300: —
100 hoidokin ruoka 40 pennin mukaan päivältä	» 14,600: —
S:n vaatetus	» 4,000: —

Yhteensä Smk 24,440: —

Kun valiokunnan mielestä kyseistä rakennusyritystä varten tarvittavat varat oli hankittava ottamalla laina, joka maksettaisiin takaisin pitemmän ajan kuin kahden vuoden kuluessa, ja kysymys siten oli lisättyjen kaupunginvaltuutettujen käsiteltävä, valiokunta ehdotti, että valtuusto pyytäisi maistraattia toimittamaan valtuuston lisäjäsenten vaalin asian käsittelyä varten ja että siten lisätyt kaupunginvaltuutetut päättäisivät:

työ- ja vaivaistalon muutos- ja lisärakennustöiden toimeenpanemiseen valiokunnan ehdotuksen mukaisesti myöntää 51,000 markan määrärahan; miesten työlaitoksen rakentamiseen valiokunnan ehdotuksen mukaisesti myöntää 74,560 markan määrärahan; sekä

antaa varsinaisen valtuuston tehtäväksi ryhtyä näihin tarkoituksiin tarvittavien varojen hankkimiseksi toimenpiteisiin lainan ottamiseksi kahta vuotta pitemmin maksuajoin.

Lopuksi valiokunta esitti, että varsinainen kaupunginvaltuusto, jos nämä ehdotukset hyväksyttiin, kehoittaisi rahatoimikamaria ryhtymään rakennusyritysten toteuttamista tarkoittaviin toimenpiteisiin ja vaivaishoitohallitusta laatimaan työlaitoksen ohjesääntöehdotuksen.

Asiaa esiteltäessä varsinainen kaupunginvaltuusto lähetti¹⁾ asian lausunnon antamista varten vaivaishoitohallitukseen, ja tämän lausunnon saavuttua valtuusto päätti²⁾ pyytää maistraattia toimittamaan valtuuston lisäjäsenten vaalin asiaa edelleen käsittelemään.

Desinfiioimislaitoksen rakentaminen. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1886 lähettänyt³⁾ rahatoimikamariin terveydenhoitolausunnon tekemän esityksen tiilistä tehdyn desinfiointimestalon rakentamisesta kunnallisen sairaalan alueelle lautakunnan kirjelmään oheistetun luonnospiirustuksen mukaisesti ja 30,000 markan suuruisen määrärahan myöntämisestä tähän tarkoitukseen. Sen ohessa valtuusto oli pyytänyt maistraattia toimittamaan valtuuston lisäjäsenten vaalin asiaa edelleen käsittelemään. Vuonna 1887 maistraatti ilmoitti⁴⁾, että raastuvankokouksessa oli seuraavat henkilöt valittu edellä mainitussa tarkoituksessa lisätyn valtuuston jäseniksi, nimittäin: pankinjohtaja G. R. A. Charpentier, insinööri E. C. E. von Knorring, professori F. Saltzman, insinööri J. Forsman, kauppias E. Rudolph, filosofianmaisteri M. A. Wænerberg, insinööri G. E. Berggrén, kauppias C. Göhle, arkkitehti C. G. Hiort af Ornäs, lakitieteenohhtori A. J. Lille, lääketieteenlisensiaatti K. E. Lindén, kauppiat J. E. Cronvall, J. N. Carlander ja N. A. Turdén, merikapteeni V. R. Kählman, leipuri G. A. Wellingk, dosentti, lääketieteenohhtori C. A. Lundström, filosofianmaisteri E. S. Nordström, asiamies V. Höckert, seppämestari A. Forsström, apulaislääkäri, lääketieteenlisensiaatti J. E. Juslin, oikeusraatimies K. A. Nyberg, arkkitehti N. Salin ja kauppias O. W. Salin. Sen jälkeen kun asiaa oli valmisteltu rahatoimikamarin asettamassa valio-

¹⁾ Valt. pöytäk. 8 p. marrask. 17 §. — ²⁾ S:n 6 p. jouluk. 19 §. — ³⁾ Ks. s. 136. — ⁴⁾ Valt. pöytäkirj. 15 p. helmik. 1 §.

kunnassa, kamari s. v. antoi pyydetyn lausunnon¹⁾. Siinä kamari m. m. jyrkästi vastusti valtuustossa esitettyä ehdotusta, että desinfioimislaitos ainakin osittain rakennettaisiin puusta, ja esitti, että rakennusta eräiltä kohdin jonkin verran yksinkertaistettaisiin mainitun valiokunnan laatiman uuden luonnospiirustuksen mukaisesti, jolloin rakennuskustannukset voitaisiin supistaa 23,000 markkaan. Kamarin ehdotukseen myöntyen lisätyt valtuutetut päättivät²⁾:

että kunnallisen sairaalan alueelle oli kaupungin laskuun rakennettava desinfioimistalo pääasiallisesti kamarin ehdotuksen mukaisesti;

myöntää laitosta varten 23,000 markan määrärahan, joka hankittaisiin ottamalla laina kahta vuotta pitemmin maksuajoin;

antaa kamarille tehtäväksi yksissä neuvoin terveydenhoitolautakunnan kanssa ryhtyä kaikkiin rakennuksen pikaista aikaansaamista tarkoittaviin toimenpiteisiin; sekä

uskoa tarkemman päätöksen tekemisen lainaehdoista varsinaisen kaupunginvaltuuston tehtäväksi sen jälkeen kun lainan ottamiseen oli saatu esivallan suostumus.

Varsinaisen kaupunginvaltuuston sen jälkeen tekemän esityksen mainitun lainan ottamista koskevan päätöksen vahvistamisesta senaatti kuitenkin epäsi³⁾, jota vastoin senaatti vahvisti⁴⁾ desinfioimistalon piirustukset. Tämän johdosta ja koska desinfioimistalo jo oli rakennettu, lisätyt kaupunginvaltuutetut päättivät⁵⁾ rakennuskustannusten suorittamiseksi myöntää 23,000 markan määrärahan, joka toistaiseksi otettaisiin kertomusvuoden talousarvioon merkitystä kassakreditiivistä ja sittemmin merkittäisiin vuoden 1888 menoarvioon ja lopullisesti suoritettaisiin taksoitetuilla varoilla. Viimeksi mainittuun menoarvioon otettiin⁶⁾ sittemmin rahatoimikamarin ehdotuksesta⁷⁾ 22,500 markan suuruinen määräraha kyseiseen tarkoitukseen.

Vedenheittolaitoksen pystyttäminen Kappeliesplanaadiin. Kaupunginvaltuusto epäsi⁸⁾ Kappelin vuokraajan, ravintoloitsija J. Volontis'in anomuksen, että Kappeliesplanaadin koilliskulmaukseen pystytettäisiin rautainen vedenheittolaitos, jonka hankkimiseksi rahatoimikamari oli ehdottanut myönnettäväksi enintään 1,000 markan määrärahan.

Tallin, vajan y. m. rakentaminen Vanhaankaupunkiin. Rahatoimikamarin tekemän esityksen 440 markan määrärahan myöntämisestä kahden hevosen tallin, halkovajan ja mairinnoitus sillan rakentamiseen Vanha-kaupungin myllyn luo, kaupunginvaltuusto lähetti⁹⁾ talousarviovaliokuntaan. Sen jälkeen kun tämä talousarviomietinnössään¹⁰⁾ oli ehdottanut esityksen hyväksyttäväksi, valtuusto päätti⁶⁾ merkitä tähän tarkoitukseen mainitun suuruisen määrärahan kaupungin vuoden 1888 menosääntöön.

Ent. venäläisen muonamakasiinin järjestäminen tulli- ja pakkahuoneeksi. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1886 palauttanut¹¹⁾ rahatoimikamariin tämän laatiman ehdotuksen, joka koski ent. venäläisen muonamakasiinin sisustamista tulli- ja pakkahuoneeksi kehoittaen kamaria antamaan lausunnon erinäisistä valtuustossa tehdyistä ehdotuksista, jotka koskivat rakennuksen huonetilan käyttöön tehtäviä muutoksia. Tämän

1) Valt. pain. asiakirj. n:o 6. — 2) Lis. valt. pöytäk. 22 p. helmik. 1 §. — 3) Valt. pöytäk. 7 p. kesäk. 9 §. — 4) S:n s:n 10 §. — 5) Lis. valt. pöytäk. 21 p. kesäk. 1 §. — 6) Valt. pöytäk. 20 p. jouluk. 1 §. — 7) Valt. pain. asiakirj. n:o 35. — 8) Valt. pöytäk. 7 p. kesäk. 23 §. — 9) S:n 21 p. kesäk. 16 §. — 10) Valt. pain. asiakirj. n:o 38. — 11) Ks. s. 136.

johdosta kamari vuonna 1887 antoi valtuustolle arkkitehti C. Th. Höijerin laatiman luonnospiirustuksen, joka esitti puheena olevan makasiinin järjestämistä tulli- ja pakkahuoneeksi sekä satama- ja tuulaakikonttoriksi, ja anoi valtuuksia voidakseen tämän mukaisesti antaa laatia rakennuksenmuutoksen piirustukset ja hankkia näille asianmukaisen vahvistuksen. Sen jälkeen kun tämä esitys oli julkaistu¹⁾ painosta²⁾, valtuusto hyväksyi³⁾ sen.

Läänin kuvernööri vaati sen jälkeen kaupunginvaltuuston lausuntoa erinäisistä tullikamarin ja tullihallituksen rakennuksenmuutoksen piirustuksia vastaan esittämistä huomautuksista. Tätä koskevaa kuvernöörin lähetekirjelmää esiteltäessä lisätyille kaupunginvaltuutetuille nämä jättivät⁴⁾ vaaditun lausunnon antamisen varsinaisen valtuuston tehtäväksi, minkä jälkeen tämä antoi⁵⁾ sihteerilleen toimeksi lausunnon laatimisen pääasiallisesti sen mukaisesti, mitä oikeusraatimies E. Öhman ja insinööri E. F. M. Hallberg olivat lisätyn valtuuston kokouksessa asiasta lausuneet. Sen ohessa lisätty kaupunginvaltuusto rahatoimikamarin esityksestä⁶⁾ myönsi⁴⁾ sisustustoihin 47,000 markan lisämäärärahan, joka toistaiseksi ja kunnes valtuusto vastedes teki päätöksen menon lopullisesta suoritustavasta, oli hankittava joko käyttämällä vuoden talousarviossa edellytettyä kassakreditiviä tai, ellei tämä siihen riittänyt, ottamalla tarpeellisen suuruinen laina kahta vuotta lyhyemmin maksuajoin.

Myöhemmin ilmoitettiin⁷⁾ senaatin vahvistaneen sisustustöiden piirustukset.

Kasarminkadun kansakoulutalon korjaukset. Kansakoulujohtokunnan esityksestä, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi⁸⁾ 18,500 markan määrärahan erinäisten mainitun johtokunnan ehdottamien korjaustöiden suorittamiseen Kasarminkadun kansakoulutalossa, mikäli mahdollista kesällä 1887.

Kaisaniemen ravintolan vuokraoikeuden siirto. Tehdystä anomuksesta, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto hyväksyi⁹⁾, että ravintoloitsijatar J. Westerling, jolle kamari oli myöntänyt Kaisaniemen ravintolan vuokraoikeuden lokakuun 1 p:ään 1889, luovutti tämän oikeuden tammikuun 1 p:stä 1888 ensiksi mainittuun päivään asti ravintoloitsijatar J. Törnblomille.

Huoneiden vuokralleotto sotaväen majoitusta varten. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti¹⁰⁾ majoituslautakunnan vuokravuodeksi 1887—88 entisin ehdoin jatkamaan ravintoloitsija J. G. Haglundin kanssa tehtyä sopimusta huoneiden luovuttamisesta hänen hotellistaan sotilashenkilöille, jotka saapuivat kaupunkiin tilapäisissä virkasioissa.

Huoneiston luovuttaminen asevelvollisten katsastusta varten. Läänin kuvernöörin tiedusteltua, suostuiko kaupunki maksutta luovuttamaan huoneiston Helsingin arvannostoalueen asevelvollisten katsastusta varten, kaupunginvaltuusto päätti¹¹⁾ kuvernöörille lähetettävässä vastauskirjelmässä ilmoittaa, ettei kaupungilla ollut käytettäväänään huoneistoa kyseiseen tarkoitukseen luovutettavaksi.

1) Valt. pöytäk. 25 p. tammik. 12 §. — 2) Valt. pain. asiakirj. n:o 5. — 3) Valt. pöytäk. 15 p. helmik. 18 §. — 4) Lis. valt. pöytäk. 21 p. kesäk. 3 §. — 5) Valt. pöytäk. 21 p. kesäk. 2 §. — 6) Valt. pain. asiakirj. n:o 16. — 7) Valt. pöytäk. 20 p. syysk. 12 §. — 8) S:n 17 p. toukok. 12 §. — 9) S:n 22 p. marrask. 9 §. — 10) S:n 15 p. maalisk. 8 §. — 11) S:n 15 p. helmik. 2 §.